

Deji

Patrick Ness

Eleştirirler tarafından çok beğenilmiş ve çok satanlar listesine girmiş “Kaos Yürüyüşü” üçlemesinin yazarıdır. Carnegie Madalyası, Guardian Çocuk Romanı Ödülü, Booktrust Gençlik Ödülü ve Costa Çocuk Kitabı Ödülü gibi çok sayıda ödül kazanmıştır. Londra’da yaşamaktadır.

Delidolu Yayınlarından Çıkan Kitapları:

- Kaos Yürüyüşü-1 Umut Bıçağı (roman)
- Kaos Yürüyüşü-2 Sorgu ve Yanıt (roman)
- Kaos Yürüyüşü-3 İnsan Denen Canavar (roman)

Tudem Yayınlarından Çıkan Kitapları:

- Canavarın Çağırısı (roman)

Siobhan Dowd

Ünü geniş kitlelere yayılmış, dört kitabı olan ödüllü bir yazardır. Ölümünden sonra Carnegie Madalyası kazanan ilk yazar olmuştur. Zamansız bir şekilde kansere yenik düştüğü için bu kitabı kendisi yazamayan Siobhan Dowd’un özgün fikri, Patrick Ness tarafından sıradışı bir romana dönüştürüldü.

CANAVARIN ÇAĞRISI

© 2016, Tudem Yayın Grubu
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

© 2011, Patrick Ness

Siobhan Dowd'un özgün fikrinden esinlenilmiştir.
Hilary Mantel'in *An Experiment in Love* eserinden alıntı © 1995,
Hilary Mantel. HarperCollins Publishers Ltd.'nin izniyle kullanılmıştır.

Kate Wheeler'a teşekkürlerle.

İlk baskı 2016 yılında, Londra'da *A Monster Calls* adı ile
Walker Books Ltd tarafından gerçekleştirilmiştir.

YAZAR: Patrick Ness
TÜRKÇELEŞTİREN: Arif Cem Ünver
EDİTÖR: Ümit Mutlu
DÜZELTİ: Ayşegül Utku Günaydın

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Ekim 2016 (5000 adet)

İkinci Baskı: Şubat 2017 (3000 adet)

ISBN: 978-605-5060-71-8

Yayınevi sertifika no: 11945

Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni
olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde
elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

DELİDOLU, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş.'nin tescilli markasıdır.

CANAVARIN ÇAĞRISI

SIOBHAN DOWD'un özgün fikrinden esinlenilmiş

bir PATRICK NESS romanı

Deli

YAZARLARIN NOTU

Siobhan Dowd ile tanışmak ne yazık ki mümkün olmadı. Çoğunuz gibi ben de onu, yazdığı harika kitaplardan tanıyorum. İkisi o hayattayken, diğer ikisiyse zamansız ölümden sonra yayımlanmış, heyecan verici dört gençlik romanı bunlar. Eğer bu eserleri gözden kaçırdıysanız, bunu hemen telafi etmelisiniz bence.

Bu onun beşinci kitabı olacaktı. Kitabın karakterlerini, temelini ve başlangıcını bulmuştu. Ne yazık ki bulamadığı bir şey vardı: Zaman.

Bu çalışmayı bir kitap haline getirmem önerildiğinde, tereddütte kaldım. O yaratıcı kadının üslubunu taklit etmezdim; edemezdim. Bunu yapsaydım ona, okura, en önemlisi de hikâyeye zarar vermiş olurum. Bu şekilde iyi yazılabileceğine inanmıyorum.

Fakat iyi fikirlerin bir özelliği var: Yeni fikirlerin doğmasına önyak olmaları. Ben daha düşünmeden, Siobhan'ın fikirleri zihnimde yenilerinin belirmesine yol açtı ve ben de her yazarın sahip olmayı arzuladığı o kaşıntıyı hissetmeye başladım. Kelimeleri kâğıda dökmek, bir hikâye anlatmak için sabırsızlanıyordum.

Sanki elime bir bayrak tutuşturulmuştu; harika bir yazar bana hikâyesini vermiş ve, “Haydi koş, ortalığı kırıp dök. Yaramazlık yap,” demişti. Ben de öyle yapmaya çalıştım. Yol boyunca bana rehberlik eden tek şey, Siobhan'ın da beğeneceğini düşündüğüm bir kitap yazma arzusu oldu. Başka hiçbir ölçüt önemli olamazdı.

şimdi bayrağı size devretme zamanı. Hikâyelerin çoğu yazarlarla başlar; ama yarış onlarla bitmez. İşte, Siobhan ile birlikte yarattığımız hikâye. Haydi, alın ve koşun.

Yaramazlık yapın.

Patrick Ness
Londra, şubat 2011

SIOBHAN İÇİN

İnsan yalnızca bir defa genç olur derler; iyi ama,
sizce de gençlik fazla uzun sürmüyor mu?
İnsanın dayanabileceğinden uzun...

Hilary Mantel,
An Experiment in Love (Bir Aşk Deneyi)

CANAVARIN ÇAĞRISI

Canavar, gece yarısından hemen sonra çıktı ortaya. Bütün canavarlar gibi.

Geldiğinde Conor uyanıktı.

Yine bir kâbus görmüştü. Tamam, *bir* kâbus değil; *o* kâbus. Son zamanlarda sürekli gördüğü kâbus. İçinde karanlık, rüzgâr ve çığlıklar olan; var gücüyle tutmaya çalıştığı halde, avuçlarının içinden ellerin kayıp gittiği kâbus. En sonunda hep...

“Git buradan,” diye fısıldadı Conor yatak odasının karanlığına. Kâbusunun onunla birlikte, uyananların dünyasına gelmesini istemiyor, onu tekrar uyku âlemine sürmeye çalışıyordu. “Haydi, git.”

Annesinin komodine koyduğu saate baktı. 12:07. Gece

yarısını yedi geçiyordu. Sabah okula gidecek bir çocuk için oldukça geç bir saatti bu, hele de günlerden pazarsa.

Bu kâbustan kimseye söz etmemişti. Annesine, *tabii ki* anlatmamıştı; aşağı yukarı iki haftada bir telefonla konuştuğu babasına da tek kelime etmemişti. Hele büyükannesine ya da okuldakilere bir şey söylemesi düşünülemezdi bile.

Kâbusta olanlar, kimsenin bilmemesi gereken şeylerdi.

Conor uyku sersemi bir halde odasına göz gezdirdikten sonra kaşlarını çattı. Atladığı bir şey vardı. Yatağında doğrulup biraz daha ayıldı. Kâbus yavaş yavaş uzaklaşıyordu uzaklaşmasına, ama hâlâ Conor'ın canını sıkıyan bir şey vardı. Farklı bir şey, sanki...

Sessizliğe kulak kabarttı, ama tek duyabildiği; boş alt kattan nadiren gelen tanıdık tik taklar ve yan odada uyuyan annesinin hareket ettiğinde çıkardığı hışırtılar oldu.

Sessizlik.

Derken kulağına bir şey çalındı. Onu uyandıran sestiydi. Biri ona sesleniyordu.

Conor.

Paniğe kapıldı. İç organları büzüşüyor gibiydi. O şey onu takip mi etmişti? Bir şekilde kâbustan çıkmayı başarmış ve?..

“Saçmalama,” dedi kendi kendine. “Canavarlara inancak yaşı çoktan geçtin.”

Doğruydu da. Geçen ay on üç yaşına basmıştı. Canavarlar ise bebekler içindi. Gece altını ıslatanlar için. Canavarlar...

Conor.

İşte, yine aynı ses. Yutkundu. Ekim ayı normalden daha sıcak geçiyordu ve penceresi hâlâ açıktı. Belki de dışarıdan gelen hafif esintiyle perdeler birbirine sürtünmüş ve...

Conor.

Pekâlâ, rüzgâr değildi. Bu kesinlikle *birinin* sesiydi, tanımadığı birinin. Annesinin sesi olmadığı kesindi, çünkü bir kadın sesi değildi. Conor bir an için uçuk bir fikre kapıldı ve babasının sürpriz yapıp Amerika’dan döndüğünü düşündü. Saat geç olduğundan telefon etmek istememişti belki ve...

Conor.

Hayır. Babası değildi. Duyduğu sesin kendine has bir tınısı vardı. Yabani ve vahşi. *Canavarca* bir tını.

Sonra dışarıdan tok bir tahta gıcirtısı geldi; sanki devasa bir şey, ahşap zemine basıyor gibiydi.

Gidip pencereden dışarı bakmak istemiyordu. Ama bir yanı da, bunu yapmayı her şeyden çok istiyordu.